

Velja po pošti: ==

Za celo leto naprej . K 28'—
za pol leta " " " 13'—
za četrt leta " " " 8'50
za en mesec " " " 2'20
za Nemčijo celoletno " 29'—
za ostalo inozemstvo " 35'—

V Ljubljani na dom: ==

Za celo leto naprej . K 24'—
za pol leta " " " 12'—
za četrt leta " " " 6'—
za en mesec " " " 2'—

V upravljanje prejemov mesečno K 1'70

SLOVENEK

Inserati: ==

Enostolpna petstvarsta (72 mm):
za enkrat po 15 v
za dvakrat " 12 "
za trikrat " 10 "
za večkrat primeren popust.

Poslano in rekl. notice: ==

enostolpna petstvarsta (72 mm)
30 vinarjev.

Izhaja: ==

vsak dan, izvenimmi nedelje in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Hokopis se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. ==

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. —
Avstr. poštne bran. račun št. 24.797. Ogrske poštne
bran. račun št. 28.511. — Upravištkega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 6 strani.

Pismo iz Solije.

Piše prof. A. Bezenšek.

Turški ujetniki in ranjenci. — Prosovoljci iz raznih dežel. — Turki orjejo Bolgarom njive.

Sofija, 2. novembra.

Turški ujetniki in ranjenci tukaj imajo zdaj najboljše mnenje o Bolgariji in o njeni hrabri vojski. Povod temu je dalo, ker so vsi dobro sprejeti v vojašnicah, kakor tudi v bolnišnicah. Z ranjenimi Turki se postopa ravno tako kakor z domačimi ali s srbskimi ranjenci. Imajo posebno sobo in zdravnik, a hrano tečno in po predpisih svoje vere. Ujeti turški vojaki so v vojašnicah internirani. Tam so na toplem. Dobivajo dvakrat na dan toplo jed in vsak kilo dobrega kruha. Oni posebno hvalijo tečen kruh in veče, da takšnega kruha in takšne jedi pri njih še častniki ne dobivajo.

Poprej so se ves čas ujetniki bali, da se jim bo hudo godilo in da bodo morebiti ustreljeni. Zdaj so se prepričali, da je bil ta strah prazen. Krščanskim ujetnikom, ki so bili prisiljeni se s Turki vred proti svojim sovražnikom bojevati, je dana tukaj popolna svoboda. Oni se sprehajajo po mestu, kakor domači vojaki, meščani jim darujejo tobaka, cigaret itd.

Velik vtisek dela na vse Turke bolgarsko vojaštvo. En ujeti turški major, ko so ga vprašali, kako se mu zdi v Bolgariji, je dejal: »Tukaj ste vsi vojaki: možje, žene, konji, vozovi in celo — petelini.«

Te dni so začeli prihajati k vojaškemu naboru 19letni mladeniči, kateri bi bili sicer prišli na vrsto spomladi. Vsi so dohajali z veliko navdušenostjo v mesto, in potrjeni za vojake so odhajali z veliko radostjo v vojašnice. Nobeden se ni solzil — kaj še, pevajoč narodne pesmi je prijel vsak za puško. Vojaške vaje so začeli še prej, ko so dobili vojaško obleko.

Kdor vidi te mladeniče, mora se čuditi, kako inteligentni izgledajo — med njimi je dosti dijakov visokošolcev — in kako pridno se vežbajo v vojašnicah.

Tudi prostovoljcev iz raznih dežel in raznih narodnosti, posebno Rusov, je mnogo prišlo. Seveda ne morejo vseh sprejemati. Javili so se častniki, podčastniki, zdravniki, lekarnarji, feldšerji, usmiljene sestre itd.

Tudi od Slovencev se jih je nekaj javilo. Neki 45letni mož mi piše: »Sem čvrste postave in trdnega zdravja. Služboval sem pri vojakihi tri leta kot podčastnik in sem se kot tak tudi izvežbal v vojaški sanitetni službi. Imam iskreno željo jugoslovanskim bratomučenikom po možnosti pomagati k rešitvi iz turške sužnosti itd. Obenem z menoj odločil se je tudi za enaki cilj moj prijatelj, koji je od mene petnajst let m'ajši.«

Oba sta moja štajerska rojaka. Veseli me. Čast njim! Vendar pri strogem pravilniku, ki ga ima bolgarsko vojno ministrstvo za sprejemanje prostovoljcev, ne bi mogla biti sprejeta. Prostovoljci so podložni bolgarskim zakonom in vojaškim pravilom, ter ne morejo, ako so enkrat sprejeti, poprej zapustiti svoje službe, dokler se vojska ne zvrši. A še pozneje morajo dobiti dovoljenje od svojih poveljnikov ali načelnikov.

Ker je jesenski čas potrebno orati njive in sejati ozimino, preskrbujejo to žene same, a poljedelska banka jim daje v to svrhu potrebnega žita in denarja. Kooperativna banka pa je vzela na sebe brigo, da se posejejo njive po kooperativnih načelih. Tako bode večina polja še o pravem času obdelanega in posejanega.

Zanimivo je to oranje in sejanje v Deli-ormanu (v severni vzhodni Bolgariji), v katerem kraju žive večinoma Turki kot poljedelci in živinorejci. Turki v Bolgariji so osvobodjeni vojaške dolžnosti. Oni so torej predložili sosedom Bolgarom, t. j. ženam onih mož, ki so šli v vojsko, da jim bodo izzorali njive z lastno živino in posejali z žitom. Turki so osnovali posebne odbore, ki se imajo za to brigati. In najprej gredo Deliormanski Turki Bolgarom orat in sejati; potem šele pridejo na vrsto njih lastne njive. To jt dokaz, da žive v Bolgariji Turki z domačini vedno ob dobrih razmerah. In ko so se glasovali v Narodnem Sboranju — kjer je tudi nekaj turških poslancev — potrebni

krediti za mobilizacijo in vojsko, so tudi vsi turški poslanci enoglasno z Bolgari vred glasovali za te veličanske vsote. To je gotovo pomenljivo!

Prvo pismo novih bolgarskih podanikov.

Danes smo prejeli prvo pismo novih bolgarskih podanikov v odrinski okolici. Pismo je bilo pisano dne 28. oktobra v Sudžaku na bolgarsko-turški meji severno od Odrina in dne 29. oktobra oddano na pošto v Kavakliju v Bolgariji. Pisal ga je Nikolaj Dimitrov, katoliški župnik v Sudžaku v imenu svojih tovarišev katoliških župnikov Bazilija Geševa iz Derviške Mogile (prej na turških, zdaj na bolgarskih tleh), Ivana Boneva iz Ak-Bunarja in Tomaža Pribilskega iz Gadžilova v Bolgariji. Pismo se glasi:

»Okoli nas divja najhujša vojska, zato ne morem obširneje pisati. Pišem v imenu Bazilija, Tomaža in Ivana (Boneva). Smo v skrajni bedi. Lepo in nujno prosim, pošljite mi mašnih intencij. Tudi ak-bunarski župnik Ivan Bonev, doslej turški podanik, prebiva sedaj v Bolgariji.

Z bratskim pozdravom

Nikolaj Dimitrov.«

Torej naš znanec ak-bunarski župnik Ivan Bonev, nekdanji predsednik bolgarske vlade v turški odrinski ječi in glavni junak našega podlistka »Turške ječe« (»Slovenec« dne 31. oktobra) še živi in je že bolgarski podanik. Ak-Bunar je opirališče bolgarske artiljerije proti Odrinu; prebivalstvo se je izselilo v Bolgarijo, vas sama in v nji tudi nova cerkev, katero je Ivan Bonev s tolikimi žrtvami sezidal, je pa brez dvoma popolnoma razdejana.

Kdor bi se imenovanih štirih bednih duhovnikov usmilil s kakim milodarom, naj ga pošlje na naslov: »Apostolstvo sv. Cirila in Metoda«, Ljubljana, Semeniška ulica.

Pismo s Cetinja.

Cetinje, 1. novembra.

Minuli so trije tedni, odkar je kralj Nikolaj započel četrto vojno svojega vladanja, ko je na Gorici pre-

križal top, katerega je nato izprožil njegov najmlajši sin Peter — na turško utrdbo na Planinici. Morda ne bo odveč, ako danes skušam podati skupno sliko dosedanjih operacij in uspehov črnogorske vojske in obenem sedanje situacije.

Črnogorska armada, razdeljena v tri oddelke, je skoro v istem trenutku prekorčila mejo in takoj z velikim ognjem započela z akcijo — kakor so to storile tudi armade ostalih zveznih držav. Sredstvo se je izkazalo za zelo uspešno, ker je ravno ta naglica najbolj udarila nasprotnika, ki ni bil še prav nič pripravljen.

Severna armada

je pod vodstvom brigadirja Janka Vukotića prekorčila mejo pri Mojkovcu in takoj zavzela to turško utrdbo. Razdeljena na tri dele je po vrsti zavzela Berane, Gusinje, Plav, Bijelo polje, Rožaj, upokorila Rugovo in ostala albanska plemena ter se pri Peči zopet zedinila in skupno zavzela to mesto. S tem je nekako dovršen prvi del naloge te armade.

Kjerkoli se je ta vojska premikala, povsodi je bila od krščanskega ljudstva sprejeta kot osvoboditeljica s silnim navdušenjem. Vsi ti kraji so stoletja ječali pod turškim jarmom in ginili vsled arbanaških divjaštev. Z zavzetjem glasovitega, že po naravi močno utrjenega arbanaškega gnezda Balbon je menda pač za vedno odklenkalo arbanaškim tlačiteljem uboge krščanske raje. Lahko si mislimo, s kakšnimi čustvi hvalečnosti, navdušenja in ljubezni je uboga brezpravna raja pozdravila svoje osvoboditelje. Pa tudi trezni muslimani večinoma z veseljem pozdravljajo novo upravo, ki je uvedla red in zakon, pred katerim so vsi enaki. Mnogi muslimani celo sodelujejo v Rdečem križu in se sploh lojalno zadržijo. Izjemo delajo samo Arnauti, ki se pokore le iz strahu pred silo črnogorske armade.

V Peči koncentrirana vojska se je zopet razdelila na dva dela in prodira proti Djakovici, kjer se zopet združi ter nadaljuje pot proti Prizrenu.

Danilova armada,

pri kateri se nahaja kralj z glavnim stanom in oba kneževiča Peter in Mir-

LISTEK.

Roža svedla.

Angleški spisal H. R. Haggard.

(Dalje.)

»Moja borna hiša je za romarje in trgovce, ne za slavne viteze; a vseeno dobro došla, gospoda,« je rekla izza vogalov svojih oči.

»Potnika sva, ki sva šla na romanje,« odvrne Godvin. »Za koliko vsoto na dan nam daste hrano in sobo za spanje?«

»Gospoda, moj dom je le skromen, komaj primeren za viteza kot sta vidva; ali ako mi hočeta izkazati čast, znaša cena — toliko.«

»Zadovoljna sva,« reče Godvin, »zlasti, ker sva prepričana, da boste lepo ravnali z nama tujcema, ker ste naju tako nasilno privedli v svoj dom.«

»Tako kakor le želita — hočem reči — kakor mi bosta plačala,« je rekla ženska. Ko sta hotela plačati nosaču, jima je rekla: »Ne, bom že jaz uredila z nosačem; on vaju prevari.«

Živo in dolgo časa se je dogovarjala ženska z nosačem za plačilo. — Ker ni hotela dati nosaču, kar je zahteval, se je razsrdil rekoč: »Zakaj me odi-

raš, ti Masuda vohunka. Ti si me najela, sedaj se pa vlečeš za ta krščanska psa proti pravoverniku, ti otrok Al Džebalov!«

Naenkrat je bilo videti, kakor da je ženska postala nepremična kot kača, predno skoči.

»Kdo je to?« je rekla mrzlo. »Ali imaš v mislih gospoda smrti?« In pogledala ga je s strašnim pogledom.

Ob tem pogledu je bil nosač premagan.

»Odpusti, vdova Masuda,« je rekel. »Pozabil sem, da si kristjana in stojiš seveda na strani kristjanov. S tem denarjem ne bodo plačane niti podkve mojega osla, kolikor so se obrabile, dovoli mi, da grem k romarjem, ki me bosta bolj plačala.«

Dala mu je denar in pristavila s svojim mirnim glasom:

»Pojdi; ako pa ti je življenje drago, pazi bolje na svoje besede.«

Nosač je nato odšel; ponižen kakor tepen suženj.

»Odpusti mi, ali tu v Bejrutu so ti saracenski nosači prave pijavke, zlasti nasproti nam kristjanom. Vajina zunanost ga je prevabila. Misli je, da sta viteza, ne priprosta romarja, za kar se izdajata, ker sta pod svojo haljo oblečena in oborožena kot viteza; in«

je pristavila ter uprla svoje oči na marogo belih las na Godvinovi glavi, kjer ga je v boju ob Mrtvaškem zalivu zadela meč, »kajeta vitežke rane, čeravno je seveda resnica, da jih človek lahko dobi pri kakem gostilniškem pretepu. No, vidva mi bosta dobro plačala in zato imela najboljše sobo dokler bo vaju volja počastiti me s svojo družbo. Oh, vajina prtljaga. Suženj, pridi sem-kaj.«

S presenetljivo naglico je prišel Nubiju, ki je odpeljal mulo in vzel prtljago. Nato ju je peljala po hodniku v veliko, opremljeno sobo z visokimi okni, kjer sta stali na cementnih tleh dve postelji ter ju je vprašala, ako jima ugaja.

»Da, bo že zadostovala.« Uganiš, kaj se je vršilo v njuni glavi, je pristavila: »Ne bojta se za prtljago. Da bi bila bogata kot pravita, da sta revna, in tako plemenita kot pravita da sta nizkega stanu, bi bila vidva s prtljago čisto varna v krčmi vdove Masude, — ali kako pa je vama ime?«

»Peter in Janez.«

»O gosta moja, Peter in Janez, ki sta prišla obiskat deželo Petra in Janeza in drugih svetih ustanoviteljev naše vere — tako«

»In bila tako srečna, da jih je na njenem obrežju zajela vdova Masuda,«

je odgovoril Godvin in se zopet priklonil.

»Ne govori o sreči, dokler je nisi dosegel, gospod, — ali si Peter ali Janez?« je odvrnila s sumljivim povdar- kom.

»Peter«, je odgovoril Godvin. »Pomni, romar z marogo belih las je Peter.«

»Vaju je treba razločevati, saj sta dvojčka, kakor vidim. Dajta, da vidim — Peter ima marogo belih las in sive oči. Janz ima modre oči. Janez je tudi večji bojevnik, ako more romar biti bojevnik — pogledjte njegove mišice; ali Peter toliko več misli. Ženski je bilo težko izbirati med Petrom in Janezom, ki pa sta sedaj oba videti lačna; dovolite, da grem pripraviti malo jedi.«

»Čudna gospodinja,« je rekel Wulf in se nasmejal, ko je odšla iz sobe; »ali meni je všeč, čeprav je naju tako lepo vjela v svojo mrežo. Rad bi vedel, zakaj. In kar je še več, brat Godvin, ti si jej všeč, kar je jako dobro za naju. Ali, prijatelj Peter, pazljivosti je treba, sicer bom istih misli kot naš nosač, da nama utegne biti nevarna. Pomni, da jo je nazval vohunko, in nemara je v resnici.«

Godvin ga nevoljno pogleda, a v tem se je od zunaj čul glas vdove Masuda, ki je rekla:

Do žrebanja velike loterije „Slovenske Straže“ samo še nekaj dni! Žrebanje že 18. novembra. Hitite z ku-Srečka samo 1 K. — povanem in naročanjem srečk. Vrednost vseh dobikov 20.000 K. — Srečka samo 1 K.

ko, je v naglem prodiranju zavzela utrdbe: Dečić, Šipčani in Tuzi. Po kratkem odmoru je nato krenila proti Skadru. Zadnje dni je osvojila na vzhodu Skadra goro Bardanjol, ki dominira nad mestom.

Ta armada je doslej doživela največ žrtev: na Dečicu 300 mrtvih in vsled prevare Arnavtov ob zavzetju zadnje postojanke krog 300. Vsega je doslej izgubila 700 mrtvih, kar je za črnogorske razmere zelo velika izguba.

Kakor izhaja iz pripovedovanja ranjencev, so zadnje silno žrtev žakrivili vodje, ki so lahkomišlno šli z armado v arnavtsko prevaro in niso poslušali svarila starejših izkušenih vojakov.

Primorski armadi,

ki ji poveljuje general Mitar Martinović, je bila poverjena vsekako najtežja naloga: zavzeti kraje med Primorjem in Skadrom, osvojiti Taraboš in skupno z glavno armado zavzeti Skader. Doslej je armada svojo nalogo častno izvedla, prodrla do Taraboša, ki ga dan za dnem pogumno napada. En oddelek te vojske je pred nekaj dnevi pregnal iz Polaja ob morski obali turško posadko (nekaj redne vojske in Bašibozukov) in zavladal nad zvezo med Skadrom in luko San Giovanni di Medua. Istotako je osvojila cesto, ki pelje iz Skadra v Lješ (Alessia).

Zakaj Taraboš še ni padel?

Iz tega splošnega pregleda je razvidno, da je črnogorska armada na vsej črti zmagovito prodirala, dokler dva njena dela (Danilova in primorska armada) nista obstala pred Tarabošem in Skadrom. Padec teh dveh glavnih postojank se je zavlekel daleko preko časa, ki je bil določen v načrtu in še danes se ne ve, kdaj bosta končno padli ti dve trdnjavi. Kje tiči vzrok tej zakasnitvi?

Poučene osebe trdijo, da je glavna napaka vojnega vodstva ta, da si ni o pravem času preskrbelo informacij o stanju turških utrd, katere je imela črnogorska armada osvojiti. Vsekako je to le mogoče doseči s špijonstvom, ki samo na sebi ni lepa reč, brez katerega pa nobena moderna armada biti ne more. Tako je n. pr. malo dni pred vojno v Kumanovem in Skoplju kar mrgolelo srbskih častnikov ogleduhov, ki so svojemu vojnemu vodstvu preskrbeli najmanjše podrobnosti o teh utrdah, kar se je kasneje izvrstno obneslo in izplačalo. Črnogorsko vojno ministerstvo je pa menda smatralo pod svojo častjo, da bi se okoriščalo s pomočjo vohunstva, toda uspehi, ki jih žanje za to črnogorska armada, so jako fatalni. Črnogorski generalni štab je glede turških utrd docela neorientiran, kar se je pokazalo že pri Dečicu in se masčuje sedaj pri Tarabošu. To bi bilo eno.

Drug vzrok zavlačevanja pred Tarabošem je pa — kakor se mi je zadržilo s poučene strani — nesloga v glavnem štabu, ki vlada glede načina boja. Ena stranka je za naskok, druga za nadaljevanje bombardiranja. Zediniti se ne moreta, zato je boj brez sistema — danes tako, jutri drugače; pravega uspeha noče biti, a žrtve naraščajo. Pravijo, da bi tudi naskok ne veljal več žrtev, kakor jih je padlo do sedaj, a cilj bi bil že davno dosežen.

»Brata Peter in Janez, pozabila sem vaju opozoriti, da govorita tiho v tej hiši, kajti nad vrati se nahaja mrežica za zrak. Ne bojta se; slišala sem zgolj Janezov glas in ne tistega, kar je rekel.«

»Nadejam se, da ne,« je zamrmral Wulf, ki je govoril to pot zares tiho.

Zatem sta razvezala svojo prtlija, vzela iz nje svežo obleko in se po dolgi vožnji umila z vodo, ki so jo pripravili v velikih vrčih. Ko sta se preoblekla in oblekla verižne oklepe pod jopiče, je prišel Nubij in ju peljal v drugo veliko sobo, kjer so ležale blazine okoli preproge po tleh. Namignil je, da naj sedeta in odšel, pa se je takoj zopet vrnil z Masudo, noseč jedi v medenih skledah. Kakšna jed je bila, nista vedela, in sicer radi omake, v kateri je bila, povedala jima je, da je riba. Za ribo je prišlo meso, za mesom kuretina, in za kuretino kolači, slaščice in sadje; akoravno sta bila močno gladna, saj sta cele dneve jedla zgolj nasoljeno svinjino in črviv pečenc, ki sta ga poplakovala z slabo vodo, sta jo morala vseeno zaprositi, da naj ničesar več ne prinese.

»Pijta vsaj še kozarec,« je rekla, se nasmejala in jima natočila kozarec s sladko kapljico z Libanona; videti je namreč bilo, da ji je všeč, ker sta se tako vneto posluževala njene hrane.

(Dalje.)

Bulgarski car Ferdinand v glavnem stanu.

Prodiranje Bolgarov.

Iz Sofije nam poročajo: »Bolgarskega Napoleona« imenujejo sedaj v Sofiji poveljnika vzhodne bolgarske armade, in to ne samo radi njegovih vojaških sposobnosti in bliskovite hitrosti, ampak tudi radi njegove neverjetno velike podobnosti z velikim Napoleonom. Njegovo brzojavno poročilo o zmagi pri Lüle Burgasu je bilo silno kratko, obsegalo je samo eno besedo: »Sijajno...« Veselja nad zmago pri Lüle Burgasu ni mogoče opisati. To veselje pa raste, kakor hitro korakajo bataljoni macedonskih prostovoljcev iz Sofije na bojišče. Te prostovoljce so vezbali v Sofiji in oborožujejo jih s puškami Mauser, katere so zaplenili Turkom. Kakor hitro je bataljon oborožen s takimi puškami, pa hajd na bojišče. Ako gledamo te odhajajoče bataljone, vidimo šele, kako velik je bil plen. Po mestu se govori, da je von der Goltzovo delo: utrdbe Lozengrada in Odrina, izvežbanje armade in vse dispozicije za obrambo. Kdor je vse to premagal, je slovanski genij, general Dimitrijevič, ki je 10 let služil v ruski vojski. Nadalje se govori po mestu, da je bilo v bitki pri Lüle Burgasu 120.000 Bolgarov in 230.000 Turkov.

Govoril sem s članom družine Nikolaj Hamačev, ki je bil tajnik bolgarskega konzulata v Odrinu. Povedal mi je, da je njegov sorodnik ob napovedbi vojne zapustil Odrin in se je hotel čez Carigrad vrniti v domovino. Vse papirje je imel v redu, a v Carigradu so ga aretirali, gotovo z namenom, da mu vzamejo papirje, ki so mislili, da jih ima pri sebi. Nič niso našli pri njem. Vseeno so grdo delali z njim. Zanj se je potegnil ruski konzul, kakor pokrovitelj nad Bolgari, a nič ni pomagalo. Kdor pa pozna turške razmere, vé, da so bolgarskega tajnika gotovo ubili, to pa radi tega, da ne bo mogel povedati nikomur, kako so z njim delali.

Na podlagi dosedaj došlih poročil je težko ustvariti si sliko boja pri Lüle Burgasu. Trikrat je bila bolgarska infanterija vržena nazaj in je omagala, pa vnovič je napadala in zmagala. Bila je gotovo grandiozen manever, premakniti bolgarske čete od Lüle Burgasa in Baba Eski v črto od Lüle Burgasa do Muratli in Čorlu. Objekt velikanske akcije je bil, pregnati in obkoliti Turke, ki so se umikali od Lozengrada na ozki, še v njih rokah se nahajajoči pokrajini med Črnim in Marmara morjem, odrezati jih popolnoma od vseh drugih čet in onemogočiti jim, da bi se mogli vsi razviti na terenu, ki je širok

komaj 30 kilometrov. To je krasno uspelo in veselje v Sofiji je upravičeno, ker sedaj se lahko reče, da je Dimitrijevič na vratih Carigrada. Edini jez, ki bo še ustavljal končno zmago bolgarskega prodiranja, je črta pri Čataldži, kjer je pot proti Carigradu zavarovana od morja do morja s celo vrsto fortov. To so konstrukcije v bližini, a stare, že razrušene v rusko-turški vojni, to je pa znano, da so prišli Rusi v cerkev Sv. Štefana. Ni si mogoče pri vsem tem niti misliti več, da bi se bolgarska vojska umaknila ob končnem naskoku.

Bolgarski vojak ima nekaj neverjetnega v svoji duši, nekaj strašnega v svoji volji, on ne pozna umikanja, ampak gre naprej, dokler ne zmagaja in naj bo žrtev še tako velika. Morda šele po dokončani vojni izvemo za tragedije, ki so se vršile okoli Lozengrada, a tudi bitka pri Lüle Burgasu je ovita dosedaj v najglobkejšo skrivnost. Podobna je ta vojna nekako japonski, ki se vrši z največjo skrivnostjo. Danes razjasnjuje kaka meglena lučica konfuzne in nejasne novice o poziciji bolgarske vojske. V Sofiji se ve le to, da Bolgari zmagujejo, a nihče ne ve, kako so razvrščene bolgarske čete. Še celo sami visoki častniki ne vejo, kje se nahajajo njih predstojniki. Zadovoljevati se je treba s slutnjami. Krasno se vojujejo ti Bolgari, resno, z nepredorno skrivnostjo, kar je sicer nam časnikašem v škodo. Bolgari dajejo celemu svetu zgled, kako je treba voditi vojno. Nad 100 časnikašev, ki se nahajajo v glavnem stanu, ne vidi nič in malo morejo poročati. Bojevniki ne pišejo pisem niti lastnim družinam. Sem privedeni ranjenci so prisegli, da ne povedo, kje so bili ranjeni, kako se godi njih tovarišem. Resnično, občudovanja je vredna zrelost in zavest, kaj je domovina. Sofija, ako hoče imeti novice, čaka na liste iz tujine! Kje na svetu bi se še našlo mesto, ki bi tako ljubilo svojo domovino, kje narod, kakor ta mladi, bolgarski?

Da se povrnem na bojišče, povedati moram, da se tu prav mirno pričakuje naskok Bolgarov na pas trdnjav pri Kataldži; še več, sodi se, da je teren za oblegovalce ugoden, kar pred forti se razteza gozd, ki prikrivajo poti napadalcu. Tudi na vratih Carigrada se z mrzlično naglico pripravlja za obrambo, gradeč šance in okope; znamenje, da tudi tam mislijo, da črta Kataldža utegne biti porušena. Privatna pisma naznanjajo, kako prihaja smrtni strah polagoma v Carigrad. Pozitivnih novic ni. Nestrpnost je vedno večja. Vedno bolj se širijo glasovi o bolgarskem zmagovitem prodiranju v Carigrad. Tam že slutijo, da

se nekaj groznega bliža. Tudi to, da se turški generalni stan ne gane od Sv. Štefana, dokazuje, da Turki ne vidijo več roznate situacije.

Vse dokazuje, da je zmagala pri Lüle Burgasu velikanskega pomena, večjega, nego se je spčetka mislilo. Po treh dneh in treh nočeh trajajoče bitke bili so Turki potolčeni na vsej črti in v največjem neredu so se vrgli za obrambe pri Čataldži, pustivši na bojišču velikansko število mrtvih in ranjenih in mnogo vjetnikov je padlo v roke Bolgarom. Bolgari pa ne počivajo na pridobljenih zmagah. Odposlali so čete, da zasedejo Rodosto in so pri zavzetju Čorlu in Muratli, ki so, kakor se opoldne govori po Sofiji, že v bolgarskih rokah. S tem blokirajo že Bolgari Carigrad na suhem. Razne črte so že razrušene na črti Čataldža. Železnica je okupirana in mnogo vlakov je padlo v roke Bolgarov. Sedaj se pričakuje vsak trenotek zadnje odločilne bitke z naskokom na trdnjave pri Čataldži, kamor stremijo Bolgari z največjim vojnim navdušenjem, ne ozirajoči se na napor in utrujenost teh dveh tednov sijajnih zmag. Strašno bo, ko trčita nasprotnika skupaj. Bolgari vedo to, a oni se spuste v boj z ono samozvestjo in z onim navdušenjem, ki jih je dosedaj vodil od zmage do zmage. V bolgarski armadi je veselo. Na večer, ko pade mrak na zemljo, je živahno življenje v taboriščih. Kakor bi ne poznali truda, plešejo veseli vojaki svoje narodno »kolo«.

Car Ferdinand v Ferdinandovem.

Iz Stare Zagore se poroča: Bolgarski car Ferdinand s kneževiči in s svojim spremstvom iz Stare Zagore je včeraj obiskal Mustafa-pašo, sedaj Ferdinandovo. Tako se zove železniška postaja in mesto.

Ko je car izstopil iz vlaka, je najprej stopil na Mauserjevo puško, trofejo, ki so jo vzeli sovražniku. Na postaji ga je pozdravil dr. Danev. Iz postaje so se gostje peljali v avtomobilih v mesto, kjer so carja čakali ginljivi prizori.

Možje, ženske, otroci, starčki na čelu z duhovščino so izšli iz mesta, da bi sprejeli svojega osvoboditelja ter ga obsipali s cvetjem. Car je obstal pri slavoloku, ki je nosil napis: »Dobro došel, car osvoboditelj!« Tu ga je takratni predstojnik mesta sprejel podavši mu kruh in sol ter ga je takole nagovoril:

»Car osvoboditelj! Sem preslab, da izrazim čuvstvo — v pričo presvitile osebe Vašega Veličanstva. Še bolj sem ginjen, ker kot župan nove Bolgarije Vas sprejemam z »dobro došel« in Vam ponujam po stari slovanski šegi, kruh in sol. Car vseh Bolgarov! Pet stoletij gleda na Vas, osvoboditelj krščanstva izpod turškega jarma! Vaša hrabra armada je storila v petih dnevih čudeže, kakoršnih zgodovina ne pomni. Vaše Veličanstvo! Vi ste posušili solze toliko podjarmljenih bratov, ki Vas danes gledajo kot svojega očeta. Prosim Vas, da nas sprejmete pod svoje varstvo, ter da carstvujete nad vsem ljudstvom na Odrinskem in v Makedoniji, od Donave do Belega morja in od Črnega morja do starodavne Ohride. Bodite prepričani, da smo pripravljeni žrtvovati vse, kar je treba k sezidanju splošne bolgarske sreče: Živio car vseh Bolgarov!«

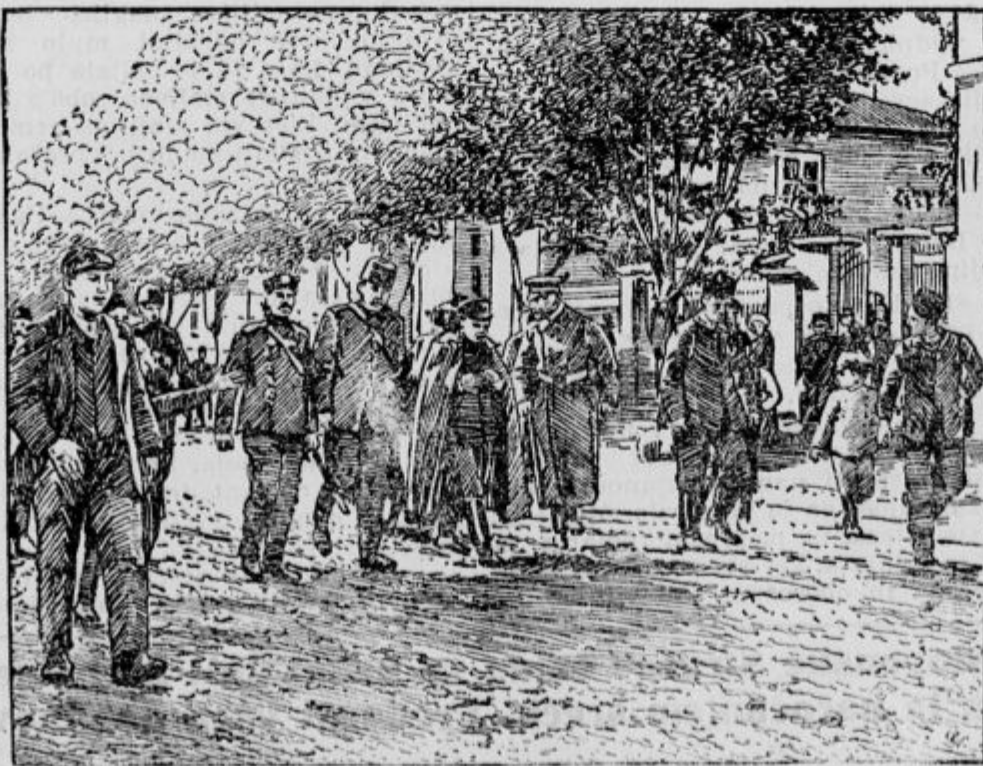
Pri vходу v bolgarsko cerkev so carja opozorili na od starosti upognjeno staro, mater pesnika A. Kripova. Starika je carja objela. Ta prizor je vse globoko ganil.

Darovi za slovanske ranjence na Balkanu.

(Poslani upravnistvu »Slovenca«.)

I. Izkaz:

Ivanka Šketova, Dramlje 24 K. — Ivan Kromar, župnik, Stari trg pri Rakeku 10 K. — Ivan Klemenčič, kaplan, Stari trg pri Rakeku 4 K. — Frančiška Sepec, Stari trg pri Rakeku, 3 K. — Anton Verbič, poslovođa, Stari trg pri Rakeku 3 K. — Nagla pomoč v Ljubljani 25 K. — Anton Šturm, župnik, Brdo pri Šmohorju, 5 K. — Matija Grzin, župnik; Janez Suhadolnik; Andrej Petelin; Ivan Sever, kaplan; vsi iz Preserja, skupno 10 K. — Občina Breznica na Gorenjskem 20 K. — Odborniki brezniški 14 K 10 vin. — Franc Pesnar, prodajalec sadja v Ljubljani 1 K. — J. Krančič, župnik, Repentabor 7 K 62 v. — Dr. Josip Marinko, c. kr. profesor v pokoju, Mavčiče 10 K. — Franc Vouko, župni upravitelj, Vrhnika, zbirka 40 K. — Dolinar Jan, župnik, Kresnice 10 K. — Neimenovana, Ljubljana 4 K. — Neimenovana, Ljubljana 2 K. — Ivan Golia; Dav. Vukšinič, Ivan Kramaršič; Ivan Sušterskič; Jakob Plut; Niko Klepec; vsi iz Metlike 9 K 6 vin. — V gostilni pri »Severu« podomače »Kovač« v Zg. Šiški pri mali veseli družbi 4 K 20 vin. — Neimenovan iz

Vieti turški častniki z bulgarskimi častniki v Stari Zagori.

Ljubljane 10 K. — Mil. g. stolni prost Janez Sajovic 20 K. — V gostilni Jos. Hafnerja v Škofji Loki nabrano 20 K. — Gg. strežaji v deželni bolnišnici 10 kron. — Duhovščina litijske dekanije pri konferenci 28. oktobra 55 K. — Andrej Furlan, župnik, Sv. Križ pri Trstu 5 K. — Iz Črnuč pri Ljubljani in sicer: župnik Stazinski 5 K; P. Lampič 3 K; M. Černivec 2 K; N. Novak 1 K; F. Rotar 3 K; M. Koderman 1 K; H. Pečar 1 K; T. Pečar 1 K; skupaj 23 K. — Feliks Funtek, duhovnik, Repnje 5 K. — Josip Košmerl, župnik v pokoju v Ljubljani 2 K. — Breznice: Josip Lavrič, župnik 5 K; vas Selo 14 K 20 vin.; Breznica 4 K; Smokuč 8 K 36 vin.; Zazrebica 12 K 16 vin.; Vrba 6 K 30 vin.; Dosloviče 5 K 20 vin.; Rodine 7 K 76 vin.; skupaj 62 K 98 vin. — M. Jereb, župnik v pokoju, Spodnji Bernik 10 K. — Udje bralnega društva Sv. Peter pri Radgoni 19 K. — Pisarniški uslužbenci pri c. kr. rudniškem ravnateljstvu Idrija 3 krone. — Farani šentgotardski 100 K. — Fr. Lenger v Zireh 10 K. — Župljani v Mošnjah na Gorenjskem 32 K. — Župljani v Hotiču pri Litiji 43 K 10 vin. — Županstvo Brezovica pri Ljubljani 50 K. — Matija Kozelj, kaplan, Krka, zbirka 44 K. — Hranilnica v Kandiji 50 K. — Kmečka zveza za novomeški okraj 20 K. — Odborniki Kmečke zveze za novomeški okraj 20 K. — M. Sušelj, Zagorje na Krasu, 2 K. — Dramatični igralci v Štebnju pri Beljaku 10 K. — Župljani v Kazazah na Koroškem 16 K 24 vin. — Fr. Cerar, tovarnar v Stobu, zbirka 17 K. — Z. Breznice drugi: vas Žirovnica 20 K 62 vin.; Moste 15 K 70 vin.; Breznica 10 K 30 vin.; skupaj 46 kron 62 vin. — Več Dobropoljevec po Jos. Stihu 14 K. — Anton Notar, eks-pozit v pokoju v Škofji Loki 12 K. — Zbirka župnije Oviše 10 K. — Nikolaj Križaj, župnik, Oviše 10 K. — Skupaj 957 K 92 vin.

Bolgari pred Carigradom.

Avstrijski brzojavni urad poroča (4. t. m.) iz Carigrada: Turški listi objavljajo izjavo, da se turška zahodna armada umika v Čataldžo. Carigradčanom se svetuje, naj ostanejo mirni in hladni. Turki torej sami priznavajo, da se morajo umikati proti Carigradu. Posebni dopisnik »N. Fr. Presse« poroča o zadnjih turško-bolgarskih bitkah:

Dne 29. m. m. se je pričel boj na celi črti. V prvi vrsti se ga je artiljerija udeleževala. Dne 30. m. m. je bilo mirno. Turki so nekolikokrat iz odprinskih utrdb ustrelili. Dne 2. novembra zjutraj so Turki v smeri Mustafa paša — Odrin napravili izpad. Proti njim je nastopila ena bolgarska divizija. Popoldne je boj še trajal. Kmalu potem, ko so Turki izpadli, so pričeli Bolgari Odrin z oblegovalnimi topovi bombardirati. Dne 3. novembra so Bolgari že Odrin popolnoma obkolili, ko so vzeli Dimotiko in Köprüllü. Z bojem so 29. t. m. zavzeli Bolgari Ipčeli. Dne 4. t. m. je pa poročal: Po tridnevem hudem boju je bila turška glavna armada na črti Baba Eski — Lüle Burgas premagana. Turki so šteli 150.000 mož in se pomikajo za Čorlu. Uso-da Odrina je zapečaten.

Med Lüle Burgasom in Čorluom.

Iz Carigrada se poroča: Po avtentičnih poročilih je trajala bitka med Lüle Burgasom in Čorluom tri dni. Začetkoma so dosegli Turki dejansko velike delne uspehe in so se Bolgari nahajali v težavnem položaju. Zadnji dan pa, ko so Turki že mislili, da so Bolgare premagali, se je položaj presenetljivo zasukal. Na bojišče je namreč došla 40.000 mož močna bolgarska armada, ki je pod poveljstvom generala Kosteviča glavni bolgarski armadi iz zapada prihitela na pomoč in je res še pravočasno došla ter bitko odločila. Turki so bili strašno poraženi. Po dveh dnevni bitki utrjeni Turki niso mogli več odbiti navala bolgarske armade. Odporna moč turške armade je zlomljena.

Bolgari udarijo na Carigrad.

»Südslawische Korrespondenz« (ki je turkofilsko podjetje) poroča iz Sofije: O položaju je neki bolgarski diplomat izjavil: Bolgarska armada bo prodirala proti Carigradu. 40.000 srbskih vojakov ojači bolgarsko armado pri Odrinu. Dosedanje strašno krvave bitke so napravile tudi v bolgarski armadi velike vrzeli, ki se morajo izpopolniti, da bodo mogli zavezniki hitro na Carigrad udariti. Bulgarija je hotela hitro vojsko, da more čimprej v Carigradu mir diktirati. Dosedanji načrt balkanskih armad se je popolnoma izpeljal. Balkanska diplomacija mora zdaj hitro izvesti tudi diplomatski načrt.

Pri Nevkropu.

Bolgarska armada je 1. t. m. zasedla Nevkrop in kolodvor Buk ter tako odre-zala turškim zapadnim četam zvezo z Odrinom. Turki so 2. t. m. poizkusili napasti pri Bunar Hissarju levo krilo bolgarske armade. Bolgari so odbili napad in Turke prisilili, da so v največji paniki be-

žali. Bolgari so zaplenili eno brzostrelna baterijo in vjeli 5 turških častnikov ter 1500 vojakov.

Podrobnosti o blokadi Odrina in neredu v turški vojski.

Iz Carigrada se poroča, da je Odrin res blokirán, na severu od črt pri Akbunarju, na severovzhodu od črt pri Kananu in na zapadu od črt pri Kojumlu. V mestu vlada relativen mir. Vojaki bolgarske narodnosti, ki so hoteli k Bolgarom prestopiti, pa so jih zaprli, so skušali zbežati. Turški vojaki so nanje streljali. Avstrijski konzul v mestu je storil vse, da avstrijsko in nemško kolonijo varuje. Nekateri turški vojaki so plenili po prodajalnah. Vojaki so turškega generala napadli.

Junaštvo Bolgarov.

»Corriere della Sera« poroča, da bolgarske čete pri Lüle Burgasu dve noči zaporedoma niso spale, da pa so se vseeno vrgle na sovražnika z vzklikom: »Naprej v Carigrad!«, da je vse pred njimi padlo.

»Kölnische Volkszeitung« poroča, da turški častniki pripovedujejo, da so se bolgarski vojaki, ko so Turke z bajonetom napadli, smejali. En častnik je videl, kako je nek bolgarski vojak turški bajonet kar zvil!

Bolgarska vlada še dozda ni priobčila liste mrtvih in ranjenih.

Podrobnosti o porazu pri Lüle Burgasu.

»Daily Chronicle« poroča o porazu pri Lüle Burgasu sledeče podrobnosti: 4 zbori armade Abdulah-paše so decimirani. Padlo je 40.000 Turkov, kar se tudi s turške strani priznava. Abdulah-paša sam je le s težavo ušel smrti ali vjetništvu. Pol njegove artiljerije je v bolgarskih rokah. V Čorlu se je mogel umakniti le en del turške armade, a so ga Bolgari s topovi pokosili kakor travo. Turška artiljerija je zanič in je morala kmalu utihniti. V Lüle Burgasu so se Bolgarom ustavili le vojaki 4. zbor, čeprav že dva dni niso dobili hrane. Padli so kot junaki vsi do zadnjega. Na železniški progi 6 km stran od Lüle Burgasa se je Bolgarom ustavila divizija turške konjenice. Bolgari so na lüleburgaški mošeji dvignili bolgarsko zastavo, nato pa vsi planili proti Turkom. Toda Lüle Burgas leži v kotlu in Turki so namerili na Bolgare topove z višine. Bolgari so omagali. Turška konjenica zakriči: Allah il Allah! in seka po Bolgarih ter jih mnogo pobije. Toda prišli so do bolgarske artiljerije, ki je vso lepo in sijajno turško konjenico požela na tla. Bolgari so se zopet zbrali in Turke preganjali. Abdulah-paša se je do srede zvečer ustavljal z vso silo, toda Turki niso bili več za daljnji odpor sposobni. Bili so prelačni, njihova artiljerija v slabih legah in brez municije. Abdulah-paša je moral brez plašča in pokri-vala sam zbežati. Nato se je Turkov, ki se brez vodstva ne umejo nič braniti, polastila taka panika, da so celo ranjenci bežali. Sicer pa Turki tudi niso imeli sanitete.

Bolgari 20 kilometrov pred Carigradom!

»Stampi« se poroča iz Sofije, da je iz Lüle Burgasa, koder se zdaj nahaja bolgarski glavni stan, došla brzojavka, da se je bolgarska armada ustavila 20 kilometrov pred Carigradom in se zdaj zbira, da premaga zadnji odpor Turkov, ki bo najbržeje jako velik in obupen.

Pri Lozengradu padel nemški major.

»Leipziger Neueste Nachrichten« poroča, da je nemški major Veit, instruktor v turški armadi, pri Lozengradu komandiral nek polk, katerega pa se je polastila panika. Veit je dal povelje za napad, a ga vojaki niso ubogali. Nato se je Veit sam vrgel nasproti Bolgarom, kar je na vojake tako vplivalo, da so mu sledili, a Veit je padel, zadet od bolgarske krogle.

Položaj v Carigradu.

V Carigradu so mnogi prebivalci zaprli okna in vrata zabarikadirali. Kurdi hodijo s pretečimi obrazi okoli in grozijo, krščansko prebivalstvo sploh ne prestopi praga. Uglednejše krščanske družine so pripravljene, da takoj odpotujejo. Najbolj se je bati 15.000 mož pobite vojske, katera drvi proti mestu in o kateri se poroča, da nastavlja častnikom bajonet na prsa, zahtevajoč od njih hrane. V evropskem predmestju Peri ima guverner na razpolago dve brigadi in en eskadron in hoče z njim red na vsak način vzdržati.

Turčija, brez vse moči, hoče sama svojo armado razpustiti.

»Times« poroča: Porta je dovolila, da vsaka velesila pošlje po eno ladjo pred Carigrad, da ščitijo interese svojih podanikov. Turška vlada se zelo boji, da ne bi mogla v Carigradu reda vzdržati. Sklenila je zato, da razkropljene armade, ki proti mestu beži, ne pusti v Carigrad, marveč jo ustavi pri San Stefanu, kjer se bo imela razkropiti. (To bo zelo težko šlo!)

'Slov. Straža' potrebuje pomoči!

Grško prodiranje.

Grki hočejo tudi v Carigrad. — Podrobnosti o bitkah pri Prevezi in Janici. — Ustavljanje »Lloydovih« ladij.

Iz Aten se 4. t. m. poroča: Armade, ki operirajo v Macedoniji, veliko trpe. Danes je pričelo snežiti. Doline so več centimetrov visoko zasnežene. Po gorah brije ledena burja. Grška armada prodira proti Solunu, odtod pa bo korakala proti Carigradu samemu. Kako da sodojo Atenčani, dokazuje izrek prestolonaslednikove hčerke, princesinje Helene, ki je rekla: »Zakaj naj bi se naša armada pred Carigradom ustavila? Mi moramo v Carigrad marširati!« To žele vsi Grki. Kaj da se godi v Solunu, se tu ne vé, ker so vse zveze prekinjene. Baje se v pristanišču nahajajo angleške in francoske vojne ladje. Atenski župan Folu je naznanil, da bodo vsi zvonovi zvonili, kadar pade Solun.

Blokado pri Prevezi, ki so jo Grki zavzeli, so odpravili in zdaj blokirajo obrežje od Epira do Valone. O zavzetju Preveze poroča general Sapunzaki, da so Turki 2. t. m., utaborjeni blizu Preveze, Grke napadli. Grki so se utrdili na gričih pri Nikopolu in Turke z artiljerijskim ognjem porazili. V pristanišču se je na neki turški torpedovki vnel požar. Grki so vjeli 450 Turkov. — »Hestia« poroča, da se je boj za Prevezo vršil cel dan. Prebivalstvo je Grke slovesno sprejelo. Grške ladje niso v boj posegle, marveč je zadostoval napad s kopnega. — Preveza ima 7500 grških prebivalcev. Ima precej živahno trgovino. — O bojih pri Prevezi se še poroča, da je na grški strani padlo 10 mož, 56 je bilo ranjenih. Turkov so Grki vjeli 450. Pogoje predaje mesta sta formulirala ruski in angleški konzul.

O grškem blokiranju epirskega obrežja se poroča, da je grška vojna ladja pri Krfu preiskala parnik avstrijskega Lloydja »Karlsbad« in konfiscirala nekaj vreč moke. — Pravtako je grška topničarka ustavila Lloydov parnik »Uranos« in konfiscirala več blaga. — Lloydov parnik »Albanija« ni mogel pristati v Prevezi, Pargi in Saiadi, ker je obrežje blokirano.

Isti poveljnik Lloydove ladje poroča, da Turki beže iz pristana Santi Quaranta in iz Valone iz strahu pred Grki, ki bodo tudi ti dve mesti kmalu zavzeli.

Grški prestolonaslednik poroča, da je stalo pri Janici pred Solunom 25.000 Turkov, ki so imeli 24—30 topov. Po hudih izgubah se je turška armada razkropila. Grki so zarabili 14 topov in 4 strojne puške. Turkov so veliko vjeli. Tridnevna bitka pri Janici je ostanke Zekkijeve armade popolnoma odločila od Soluna. Grki imajo zdaj v Solun popolnoma prosto pot. Iz Soluna se poroča nekaj o neki turški zmagi nad Grki, kar je spričo turškega poraza pri Janici ali gola bajka ali pa pretiravanje kakega brezpomembnega delnega uspeha.

O grških uspehih na vzhodnem bojišču se sploh izve le to, kar pusti generalni štab poročati. Neko privatno poročilo pravi, da se grška vojska zelo junaško bije. Turški poraz pri Sarantoporusu in Katerini se pripisuje inferiornosti turške artiljerije. Grški prestolonaslednik, »diadochos« Konstantin, se bori v prvih vrstah.

Bitka pri Janici je trajala cel petek. Iz Janice je v Solun osem ur.

Ricciotti Garibaldi

je dospel v Patras, spremljan od svoje žene Konstance in hčerke Italije. Vršila se je manifestacija. Ricciotti je govoril. Ricciotti zbira zdaj četo garibaldincev. Grška vlada ga menda ni nič kaj posebno vesela, ker ga nič ne rabi.

Grki poškodovali angleški parnik.

Neka grška vojna ladja je streljala na angleški parnik »Levante«, kateri se je bil podal v egejsko morje, da popravi nek kabel.

Grki se zopet izkrcali blizu Soluna.

»Information« poroča, da so se Grki izkrcali pri Stavru na kalkidiškem polotoku in prodrli do Poligyroa. Korakajo v smeri Galaciliste proti Solunu.

Kaj je s Solunom?

Iz Vola se poroča, da telegrafska zveza s Solunom ne funkcionira več. Kmetje iz gore Relion so v bližini Karaburuna pred Solunom čuli grmenje topov. »Lloydov« parnik, ki bi bil moral dospeti iz Soluna v Volo že v četrtek, je dospel v Volo šele 4. t. m. Kraljica Olga je izjavila, da bo grška armada korakala v Solun najkasneje 5. t. m.

Srbsko-turška vojska.

Ostanki turške armade se zbira okoli Debara in Doirana. — Daljnji nameni srbske armade. — Kralj Peter v Skoplju.

Genčič poroča belgrajski »Tribuni«: Usodo Prizrena je odločila bitka pri Dolnjem Hanu, ki leži med Stimljo in Prizrenom. Tu je stalo osem turških bataljonov in 5000 Arnavtov. Armada generala Jankovića se je za to postojanko bila 6 ur in

jo končno osvojila. Prizrenska turška posadka se je udala.

Iz Belgrada poročajo, da se Turki zbira okoli Debara (Dibra), kjer hočejo s pomočjo Arnavtov biti novo bitko. Srbi, ki so jih komandirali proti Skadru, so dobili povelje marširati proti Debaru.

Srbska armada ojači tudi Grke pri Solunu in pri Bitolju. Poroča se, da stoji srbska kavalerija že blizu Sv. Ivana. Turki se med Doiranom in Seresom koncentrirajo. (To bo le en del Zekkijeve armade.) Armada generala Stefanovića se baje združi z bolgarsko glavno armado, armada generala Živkovića se pa, ko pade Skader, združi z armado generala Jankovića in zasede obrežje Jadranskega morja.

Velika Srbija.

Oficielno se iz Belgrada poroča, da se kmalu skliče srbska skupščina, da sklepa o aneksiji od srbske armade zasedenega ozemlja. Ustanoviti nameravajo 7 okrajev, in sicer Novipazar, Kosovo, Skoplje, Prizren, Veles, Debar in srbsko primorje. Župane začasno imenuje vlada, občinski zastopi se izvolijo po proporcii. V Skoplju se ustanovi prizivno sodišče.

Srbi so zasedli tudi Demirkapu ter prodirajo naprej proti jugu. V Skoplju so dozda Srbi zaplenili 20.000 pušk. — Vhod kralja Petra v Skoplje se je vršil 2. t. m. in je bil jako slovesen.

Turki se zbira v Debaru. — Podrobneje poročilo o srbskem prodiranju.

V Debar so došli poveljniki Zekkijeve armade, a brez vojakov. Zdaj hočejo organizirati Arnavte.

Srbske armade, ki so prišle 3. t. m. medseboj v kontakt, marširajo zdaj vzporedno proti Prilepu, Djakovu, Kičevu in Debarju. Proti Djakovu prodirajo tudi Črnogorci in se pričakuje tu boja z Arnavti. Tudi med srbsko in grško armado se kmalu ustvari stik. Po bitki pri Kumanovu se je vršila še dvadnevna bitka pri Črnem vrhu s 30.000 mož močno turško armado. Od turške armade je ostalo le še 5000 mož skupaj. Srbi imajo zdaj 256 km železnice v rokah in so imenovali že svoje uradnike. V Velesu je že imenovan občinski svet, ki sestoji iz 4 Srbov, 4 Turkov, 3 Bolgarov in 1 Grka. V Skoplju je zdaj vsled vojakov in beguncev z dežele 100.000 ljudi.

Prilep — Kraljevič Marko.

Prilep, katerega je zavzela srbska vojska, je rojstni kraj velikega srbskega junaka, katerega ime slavijo jugoslovanske narodne pesmi skozi pet stoletij — ime, ki je tudi nam Slovencem dobro znano — kraljevič Marko. Še ene sanje se morajo uresničiti Srbom, ali kakor se je izrazil minister Pasić: »Priti do morja, da bomo mogli dihati!«

Zgradba jadranske železnice.

Takoj po sklepu miru bodo, kakor poročajo iz Belgrada, pričeli graditi jadransko železnico.

Usoda Ise Boljetinca.

Srbski listi poročajo, da Isa Boljetinac ni ustreljen, ampak da je v Prištini skupno s svojimi 10.000 Arnavti oddal orožje Srbom ter je nato šel domov.

Skriti turški častniki.

V Skoplju se je skrilo okoli 60 turških častnikov po zasebnih hišah. Častniki so se prijavili, kakor hitro je srbska oblast razglasila, da jih postavi pred vojno sodišče.

Boj za Skader.

Iz Bara se poroča: Pri zadnjih bojih pred Skadrom Črnogorcev ni spremljala sreča. Ranjenci pripovedujejo, da Črnogorci niso mogli držati Bardanjola. Turki so pri Vraki vrgli Črnogorce nazaj. General Martinović namerava napade obnoviti. Baje so tudi pri Tarabošu Turki Črnogorcem iztrgali dve postojanki. — Iz Rjeke se poroča uradno, da operacije okoli Skadra ugodno napredujejo. Črnogorci so zavzeli 3. t. m. tako dobre postojanke, da se lahko trdi, da je Skader obkoljen. — Iz Cetinja se pa 4. t. m. poroča, da so Črnogorci Skader bombardirali in da stoji Martinovićevo desno krilo 10 km pred Lješom. — Iz Rjeke pravi neko privatno poročilo, da je kralj Nikolaj v petek kljub hudemu naliivu šel inspiciat baterije, ki jih je postavil general Martinović. Eksplozija neke majhne stare bolnišnice v Baru je delo kakega Turka. Albanci, ki so se Črnogorcem izneverili, so iz plemenita Skrelji. Črnogorci so jih 27 zaprli. Pred Skadrom so prišli v akcijo težki topovi. — Brigada Vasojević je osvojila samostan Dečani. Turki so imeli 60 mrtvih in 80 ranjenih.

! Ako še niste, pošlite naročnino! !

res s tem zadovoljna, tembolj, ker se poroča, da hoče tudi Rusija Srbom priznati dohod do Adrije in bi Lahom bilo le prav, ako še kdo Jadransko obal zasede.

Carigrad, 5. novembra. Porta je s cirkularno depešo svoje poslanike instruirala, naj še danes stov pri vele-vlastih demaršo, da se zavzamejo pri balkanskih državah za dovolitev premirja s Turčijo.

Pariz, 5. novembra. Poincarés je sestavil drugi predlog, ki vsebuje: 1. priznanje političnih in administrativnih izprememb v od armad balkanskih držav zaslednih pokrajinah; 2. ohranjenje turške suverenite v Carigradu in njegovi okolici; 3. skli anje evropske konference, katere s udeležbo tudi balkansk države.

Dunaj, 5. novembra. Tu se je položaj jako poostрил. Prva formula Poincarésova je bila sestavljena v popolnem sporazumu z Rusijo in Anglijo. Avstrija se je s tem, da jo je odbila, postavila v nasprotje s tripletento. Druga formula Poincarésa utegne priznati Srbiji kako jadransko pristanišče, čemur se pa avstrijski diplomati trdovratno upirajo. O kakem sporazumu s Srbijo ni govora, pa tudi z Rusijo ne. Srbski politični krogi so nad Avstrijo skrajno razkačeni. Nasprotno zamerijo avstrijski politični krogi srbskemu časopisju, da Avstrijo opominja, naj s Hrvatii in Slovenci drugače postopa.

Peterburg, 5. novembra. Ruska diplomacija hoče Srbiji priznati pristanišče Sv. Ivan Medua.

Atene, 5. novembra. »Messenger d' Athènes« pravi, da bo mirovne pogoje Turčiji diktirala balkanska zveza.

London, 5. novembra. Z balkanskega vira se poroča, da je izključeno, da bi balkanske države francosko intervencijo sprejele.

Rim, 5. novembra. »Tribuna« v oficioznem članku, komentirajoč potovanja di San Giuliana v Berlin, izjavja, da bo morala evropska diplomacija svoje sedanje stališče nasproti balkanskemu vprašanju korenito izpremeniti. Italija ima tudi svoje interese na Balkanu. Italija meni, da mora rešitev balkanskega vprašanja biti definitivna in korenita v svobodoljubnem zmislju. Sicer sta tudi Anglija in Avstrija svoje kompromisno stališče opustili. Zato je balkansko vprašanje danes v glavnem rešeno, gre le za vprašanja drugotnega pomena. Italija se bo v tem oziru pokazala konciliantno.

Dunaj, 5. novembra. Grof Julij Andrassy objavlja v »N. Fr. Presse« članek, v katerem se zavzema za prijateljsko razmerje monarhije do balkanskih držav in odsvetuje naši diplomaciji stališče status quo. Ako bi to res hoteli, potem bomo ali doživeli velik diplomatski poraz ali pa bi morali iti sami mirit Balkan.

Dunaj, 5. novembra. Prestolonaslednik je včeraj zasljal v daljši konferenci grofa Berchtolda in nato odpotoval v Konopište.

NEMCI SE BOJE.

Dunaj, 5. novembra. »Montags-Review« pozivlja vlado, naj ne pusti, da bi zunanje-politična izprememba v prid Jugoslovanom, kaj vplivala na notranjo politiko monarhije.

CESAR FRANC JOŽEF PIŠE KRALJU KAROLU.

London, 5. novembra. »Morning-post« poroča, da je kralj Karol 3. t. m. dobil nujno zaupno pismo cesarja Franca Jožefa.

SRBIJA HOČE VEČ JADRANSKIH PRISTANIŠČ.

London, 5. novembra. Pašić je nasproti dopisniku »Daily Telegrapha« izjavil, da Srbija hoče dohoda do Jadranskega morja s pristanišči: Leš, Drač in Sv. Ivan Medua.

GENERALSKI POSVET NA DUNAJU?

Dunaj, 5. novembra. Včeraj ponoči se je bajje vršil tu na dvoru posvet generalov.

× × ×

IZJAVA NOVEGA SRBSKEGA POSLANIKA NA DUNAJU.

Dunaj, 5. novembra. Novi srbski poslanik Jovanović je izjavil: Spoznavajoč veliki pomen dobrega razmerja med Avstrijo in Srbijo so merodajni politiki srbske radikalne stranke položili veliko važnost na prijateljske odnose med tema državama. Smatram se srečnega, da imam važno misijo, razmerje med Avstrijo in Srbijo kolikormogoče prijateljsko pospeševati in odstraniti nesporazumljenja. Kar se tiče izpremembe statusa quo, ne pomenja ogroženja interesov evropske vlasti na Balkanu. Do Kumanovega in Lozengrada se je na ohranitev statusa quo še lahko mislilo, zdaj pa o tem ni več govora. — Kar se tiče posredovanja a mir, je balkanske države odklanja-

jo. Ko bo pa zato prišel čas, bodo štiri balkanske države tudi diplomatično ravnotako skupno nastopile, kakor nastopajo zdaj vojaško in se zavzele za hitro in radikalno rešitev balkanskega vprašanja. Balkanska zveza bo vstopila kot nov politični faktor v evropski koncert velesil kot trdna alianca.

ZOPET BITKA NA VZHODU.

Solija, 5. novembra. Pri Čorlu se je začela nova bitka.

OFICIJELNO POROČILO O UMIKANJU GLAVNE TURŠKE ARMADE.

Carigrad, 5. novembra. (Oficijelno.) Umikanje vzhodne armade še ni končano. Vsa armada še ni dospela v Čataldžo, bo pa v kratkem.

TURKI ZOPET »ZMAGUJEJO«.

Carigrad, 5. novembra. Neko turško poročilo trdi, da so Turki griče severno od Strandže zopet zasedli.

TURŠKI PRESTOLONASLEDNIK.

Carigrad, 5. novembra. Turški prestolonaslednik Jusuff Izzedin je odpotoval v glavni stan v Adenköj.

SRBI 50 KM PRED SOLUNOM.

Belgrad, 5. novembra. Po privatni vesti stoje srbske čete 50 km pred Solunom. Zapadna kolona je dospela že pred Bitolj. Kralj Peter se vrne v Belgrad, odkoder se pa potem zopet poda v glavni stan.

KONCENTRACIJA BRODOVJA VELESIL.

Rim, 5. novembra. Ladji »Coatit« in »Archimede« sta odpluli proti Carigradu. **Peterburg, 5. novembra.** Rusko brodovje Sebastopolja še ni zapustilo.

London, 5. novembra. Angleške križarke že plovejo proti Carigradu.

Dunaj, 5. novembra. Trenutek odplutja avstrijskih ladij baje še ni določen. Eskadra, namenjena pred Carigrad, ima 3600 mož posadke in bi lahko v varstvo Evropejcev v Carigradu izkrcala 1500 mož in 8 topov ter več strojnih pušk. Poveljnik je kontreadmiral Chmelarz.

Carigrad, 5. novembra. Dozdaj vlada tu relativni mir. Ne dá se pa tajiti, da softe ščuvajo narod, pregovarjajoč ga, naj začne »sveto vojsko« proti »nevernikom«.

Carigrad, 5. novembra. Turška vlada se baje pogaja z angleško, da bi slednja odposlala vojno brodovje v San Stefano.

Carigrad, 5. novembra. Irade sultana, s katerim se dovoljuje prehod druge stacionarke za vsako velesilo skozi Dardanele, je že izšel. Križarke velesil dospo v Carigrad že danes.

AVSTRIJSKA STACIJSKA KRIŽARKA V CARIGRADU.

Carigrad, 5. novembra. Jutri priplove semkaj druga avstrijska stacionarka, križarica »Aspern«, da je na razpolago poslaništvu.

KAKO JE V SOLUNU.

KAJ SE JE PRIGODILO NAŠI KRIŽARICI »MARIA TEREZIJA«.

Solun, 5. novembra. Semkaj je priplula avstrijska križarica »Maria Theresia«. »Maria Theresia« je na poti v Solun srečala turško križarico v boju z grško. Grška križarica je v zrak zletela. »Mariji Tereziji« se ni nič zgodilo in tudi ni bil nobeden ranjen, kakor se je pomotoma razneslo.

London, 5. novembra. V Solunu vlada panika. V mestu se nahaja 20 tisoč beguncev iz Makedonije in 7000 bašibazukov iz Anatolije. Živil zelo manjka. Vojaki so oplenili več pekarn.

Solun, 5. novembra. Semkaj sta razun avstrijske križarice dospeli tudi angleška in francoska križarka. Prebivalstvo je zdaj nekoliko pomirjeno. Nemška konzula v Solunu in Carigradu sta najela dva parnika, da eventualno odpravita iz mesta svoje podanike.

HUD BOJ OKOLI SKADRA.

Bar, 5. novembra. V soboto so pozvali pred Skader vse zdravnike, ki so na razpolago, ker je število ranjenecv silno veliko.

Skader, 5. novembra. Na prošnjo krščanskega prebivalstva so konzuli nevtralnih držav poslali prestolonasledniku Danilu pismo, v katerem ga prosijo, naj pri bombardementu varuje poslopja krščanskega in mirnega turškega prebivalstva ter poslopja nevtralnih držav. Princ je odgovoril, da hoče to kolikormogoče vpoštevati, čeprav se ne da poškodovanje poslopij vedno zaprečiti, mohamedance pa mora prištevati konbatantom. Danilovo pismo je izročil konzulom avstrijski stotnik Kupka.

Bar, 5. novembra. General Martinović je prekinil vsako zvezo med Skadrom in Lešom ter Sv. Ivanom, zavzemši Kukli, 10 km od Leša. Zato v Skadru vlada panika. Mesto je 4. t. m. na več krajih gorelo, a so ogenj pogasili. 15 malisorskih vodij je Martinoviću ponudilo svojo pomoč, ako zasigura, da Leš in Sv. Ivan ostaneta albanska. Pri včerašnjem bombardiranju

Taraboša so Črnogorci uničili dva turška topova.

AVSTRIJA TUDI DRUGEGA FRANCOSKEGA PREDLOGA NE SPREJME?

Dunaj, 5. novembra. Drugi Poincaréjev predlog še ni došel na zunanje ministrstvo. Ako se bo predlog res tako glasil, kakor se sporoča, ga Avstrija ne bo mogla sprejeti.

ARNAVTI SE POSTAVILI POD AVSTRIJSKO VARSTVO.

Belgrad, 5. novembra. »Tribuna« poroča, da so Arnavti Porti sporočili, da se postavijo pod avstrijsko varstvo. List proti temu protestira in izjavlja, da Arnavti mednarodni položaj le še bolj zapletajo.

RICCIOTTI GARIBALDI.

Atene, 5. novembra. Semkaj je došel Ricciotti Garibaldi in bil navdušeno sprejet. Dozdaj je nabral 3000 grških in laških garibaldincev.

TURŠKI BEGUNCI V BOSNI.

Sarajevo, 5. novembra. Včeraj je pribežal semkaj ravnatelj turške tobačne režije v Plevlju, Fehrid-bej.

TUDI NEMŠKI OFICIRJI SO SE SKRILI?

Belgrad, 5. novembra. Med turškimi častniki, ki so bili v Skoplju skriti, je baje tudi nekaj nemških.

× × ×

Nove slike z bojišča so nam danes došle ter so do jutri popoldne razstavljene v oknu našega upravnništva.

× × ×

DEMONSTRACIJE PRI DOHODU VLADARJA V BUDIMPEŠTO.

Budimpešta, 5. novembra. Včeraj se je povodom delegacijskega zasedanja prijel kralj v Budimpešto, kjer namerava ostati do konca novembra. Na poti je občinstvo klicalo za splošno volilno pravico. Na dvoru je kralja čakal nadvojvoda Karol Jožef. 1500 ljudi je demonstriralo pred klubom Justhove stranke proti vladi. 200 oseb je pobilo okna pri redakciji Tiszinega lista »Ujsaga«, okna sosedne kavarne New-York in okna bližnjih prodajaln. Demonstrante so končno razpršili orožniki. V Rakoczyjevi ulici so se stekli policaji in demonstranti. Ranjenih je pet oseb, več oseb je aretovanih.

Budimpešta, 5. novembra. Izvršilni odbor opozicijskih strank je sklenil v vsaki seji delegacije protestirati proti nezakonitosti volitev v delegacije. Opozicijski poslanci bodo prišli k sejam ter bodo poizkušali onemogočiti seje.

DANAŠNJA SEJA OGRSKE DELEGACIJE.

Budimpešta, 5. novembra. Današnja seja ogrske delegacije je bila mirna. Za predsednika je izvoljen grof Avg. Zichy, za podpredsednika baron Lang. Opozicijskih poslancev ni bilo k seji. Sklenili so, da ne reflektirajo na sedeže na galeriji, ker so pri vходу bili postirani orožniki. Opozicijski poslanci izdajo manifest na narod. V manifestu bodo protestirali proti nepravilnim volitvam v delegacije.

Budimpešta, 5. novembra. Danes popoldne je podal grof Berchtold v odseku avstrijske delegacije za zunanje zadeve, potem pa v ogrskem odseku le kratko izjavo o zunanjem položaju. V prvič se je zgodilo, da je minister podal izjavo pred prestolnim govorom. Prestolni govor se bo prebral šele jutri ob 12. uri opoldne.

All imate že srečke „Slovenske Straže“? Naročite jih več skupaj. Srečka samo 1 K. Vrednost glavnega dobitka 5000 K. Vrednost vseh dobitkov 20 000 K. . .

Naznanilo.

Radi izdatno povišanih cen za premog smo primorani

od 15. novembra 1912

nadalje svojemu **koksu** nastaviti sledeče cene:

- Ako se ga vzame naenkrat 10.000 kg (en vagon) se računa za vsakih 100 kg K 4.—
- Ako se ga vzame naenkrat 1000 kg ali več, se računa za vsakih 100 kg K 4.40
- Ako se ga vzame manj kakor 1000 kg, se računa za vsakih 100 kg K 4.70

Te cene veljajo v tovarni pri takojšnjem plačilu. Dostavljanje koksa na dom ali na kolodvor se zaračunava posebej kakor doslej. 3489

V Ljubljani, dne 5. novembra 1912.

Ljubljanska delniška plinarna

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Spodbuda:

Stric (kažoč nečaku, pesniku hranilne knjižice): »Vidiš dečko, to so moja zbrana dela!

»No daj mi vendar enkrat vsaj en zvezek!«

Ali more Vaš otroček hoditi?

Ali ste že dali kdaj Vašemu otročičku, ki še zmira, ne more tehati, zavžiti Scottovo emulzijo? Scottova emulzija bode malčka okrepčala in njegovim kostem dala manjkajočo moč, tako da se bo kmalu postavil na noge in po kratkem času začel tudi tehati.

SCOTTOVA EMULZIJA

ima v takih slučajih zato tak uspeh, ker je nenavadno bogata redilnih snovi in prav posebno pa, ker vsebuje za tvorbo kosti potrebne mineralne soli. Ribje olje se ne more v nobeni boljši obliki podati, kot v Scottovi emulziji, ki je tako lahke prebavljiva in okusna, da jo tudi najmanjši lahko uživa in prenese.

Ampak mora biti prisilna Scottova emulzija.

Cena originalni steklenici je 2 K 50 v. Dobi se v vseh lekarnah. Kdor pošlje 50 v. v znakomah na SCOTT & BOWNE G. m. b. H., in se sklicuje na ta časopis, dostavi se mu ena polijatev potom lekarni za poskušnjo.

Tržne cene.

Cene veljajo za 50 kg.

Budimpešta, 5. novembra 1912.

Pšenica za april 1913 11.79
Rž za april 1913 10.42
Oves za april 1913 10.90
Koruza za maj 1913 7.95

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m, sred. tlak 736.0 mm

Dan	Gas opazovanja	Stanje metra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm
4	9. zveč.	743.8	0.9	sr. szah.	jasno	
5	7. zjutr.	741.6	3.7	sl. svzh.	"	0.0
	2. pop.	737.0	7.0	p. m. jzah.	del. jasno	

Srednja včerašnja temp. 1.7°, norm. 6.4°.

Razpisuje se v Št. Jerneju

3486

služba

organista

Plača v denarju 1040 K, prosto stanovanje in vrtiček. — Zmožni za tamburico in orkester imajo prednost. **Nastop 1. decembra.** — Prošnje je vlagati na

Cerkveno predstojništvo.

Leksikon občin za Kranjsko

tiskala in založila e. kr. dvorna in državna tiskarna na Dunaju leta 1906 (po rezultatih popisa ljudstva z dne 31. grudnia 1900) kupi O. GREBENC v Ljubljani, Nova ulica št. 5. III. n. vrata 11. 3487

Gospodična

z nekaj prihranka — bi se v svrhu možitve rada seznanila z omikanim gospodom, v starosti 35—40 let. Prijazni dopisi pod »Značaj 3483« na upravo tega lista. ::

3483

Kranjska deželna banka v Ljubljani v deželnem dvorcu vhod v Gosposki ulici 2.

Obrestuje hranilne vloge po
4 1/4 %
brez vsakega odbitka. Obresti se pri-
pisujejo glavnici polletno. Vloge v
tekočem, giro-računu in na blagajni-
ške liste po najugodnejših pogojih.

Daje komunalna posojila
občinam, okrajnim in šolskim od-
borom ter zdravstvenim zastopom v
4 1/2 %
komunalnih zadolžnicah.

Hipotekarna posojila
v zastavnih listih po
4 1/2 %

Eskomptuje menice denarnih
zavodov in daje lombardna
posojila. Prodaja lastne pu-
pilarno-varne komunalne za-
dolžnice in zastavne liste.

Banka je pupilarno varen zavod,
ter jamči zanjo dežela Kranjska.
**Uradne ure za stranke vsak
delavnik od pol 9. ure do-
poldne do 1. ure popoldne.**

Razne stvari.

+ Francosko katoliško telovadno
društvo je imelo zadnji shod v Vannesu,
kamor je prihitelo do 6000 mladih junakov.
Kakor smo morali pri nas ustanoviti telo-
vadna društva proti liberalnim in »proti-
klerikalnim«
društvom »Sokola«, tako tudi
v Franciji. Slavnost v Vannesu je bila veli-
častna manifestacija francoske mlajše ge-
neracije. Krasno uspelega shoda se je ude-
ležilo tudi več škofov.

**Pravda zaradi 19 K, pravdarskih
stroškov 439 K.** Državno sodišče je dne
18. oktobra obravnavalo neki sporen
slučaj med dunajsko bolniško blagajno
in nižjeavstrijskim deželnim odborom.
Šlo se je samo za 19 K. Bolniška bla-
gajna je tožbo izgubila in mora plačati
439 K stroškov.

Virtuoz na harfo Vaclav Klička. Če-
ški umetnik na harfo, Vaclav Klička, se bo
podal na koncertno turnejo v tujino. Iz
Hamburga je dobil od tamošnjega »Ton-
kustervereina«
jako laskavo vabilo, da bi
priredil koncert 16. listopada t. l. V Bero-
linu bo koncertiral 26. listopada t. l., nakar
priredi še nekaj koncertov na Češkem in
Moravskem, potem pa se poda na umetni-
ško popotovanje v tujino.

NOV PROCES V RUSKI MORNARICI.

Pred sebastopoljskim sodiščem
vojne mornarice se v tajni razpravi vr-
ši proces proti 24 oziroma 118 vojakom
črnomorske vojne mornarice radi vti-
hotapljenja revolucionarnih spisov in
letakov, tiskanih na Angleškem, Švi-
carskem in Rumunskem. Poklicanih je
150 prič in bo razprava trajala 14 dni.
Razprava se ne vrši v sodni palači,
mraveč v vojašnicah.

ARNAVTI OSTANEJO V SRBIJI.

Belgrajsko turško poslaništvo je pred
svojim odhodom nagovorilo v Belgradu
bivajoče arnavtske turške podanike, da
skupno zapustijo Belgrad in se podajo na
Turško. Nasproti javnosti je poslaništvo
trdilo, da mora Arnavte spraviti v domo-
vino zato, da zadostijo vojni dolžnosti, na-
tihoma jih je pa strašilo, češ: Srbi se bodo
nad vami znesli, če ostanete. Nato je res
odšlo 800 Arnavtov na mejo, toda tam so
se skesali in veseli vrnili nazaj v Belgrad,
ko jim je srbska oblast zagotovila popol-
no varnost. Arnavti si služijo kruh kot
postrežki, slugi, drvarji itd.

RUSKI VELIKI KNEZ PETER NIKOLA- JEVIČ ZA BALKANSKE NARODE.

Ruski veliki knez Peter Nikolajevič je
izjavil zastopniku »Dnevnika«
: »Nočem prikrivati, da politike našega zunanjega
ministra Sazonova ne odobravam. Sodim,
da je Rusija moralno dolžna, da v balkan-
ske zmede poseže slovanskim bratom v
korist. Tako sodim zasebno in iz srca ob-
žalujem, ker se carju slabo svetuje, ki zato
v kronskem svetu naziranj gospodov pri-
trjuje.«

**Zemljevid bojišča, neobhodno potreben
za vsakega, ki zasleduje velike vojne
dogodke na Balkanu se dobi v Kato-
laški Bukvarni v Ljubljani. — Cena K
1'20, po pošti 10 v več.**

»Leposlovne knjižnice«
X. zvezek,
ki nudi najlepše zgodovinsko delo v
slovenskem leposlovju F. S. Finžgarjev
roman »Pod svobodnim solncem«
je ravnokar izšel. Cena 3 K za broširan
in 4 K za vezan izvod. Je razmeroma
zelo nizka. **Knjiga je posbno danes ob
velikih vojnih dogodkih na Balkanu
aktualna. Očena sledi.**

Zitno kavo, najpopolnejši izdelek zad-
njega časa, zajamčeno slovanski produkt,
pošilja 5 kg v lepi platneni vrečki za
K 4 — po povzetju na vsako avstro-ogrsko
pošto. K vsaki pošiljki se priloži prav lepa
in dragocena premija, kot pozlačen koza-
rec, lonček, poslikana šatulja, jedilno
orodje i. dr. porabni predmeti in prav lepi
okrasni za vsako gospodinjstvo. Obrnite
se zaupno na tvrčko **Jos. Vesely, Praga
VII. 586 Češko.** 3016

500 K

Vam plačam, ako Vaših kurjih
očes, bradavic in trde kože te-
kom 3 dni brez bolečin ne odpravi
moj uničevalec korenin **Ria-ma-
zilo.** — Cena lončku z jamstvenim
pismom 1 krono. 2519

Kemény (Kaschau) I. Poštni predal
12/160, Ogrsko.

Novo jesensko in zimsko blago

za ženske obleke pri

R. Miklauc

Ljubljana, Stritarjeva ulica 5.

Vzorce na zahtevo. Cene nizke

Dotrežba znano dobra.

3229

Mojih 8 otrok

ki izgledajo zdravo in čvrsto, je odgojila
moja žena po mojem navodilu s **Sladnim
čajem.** To naznanjam jaz Ubald pl. Trnkoczy,
lekarnar v Ljubljani. Na stotine mater mi je
hvaležnih, ker posnemajo moj vzgled, ki
sloni na štirinajstletni izkušnji. Medtem
kostantej vsa druga redilna sredstva za otroke
po 1-2 kroni in se v par dneh porabijo,
stane sladni čaj zavitek 1/4 kg **samo 60 vi-
narjev;** s tem se lahko hrani dojenček 20
do 30 dni.

Kri, moč, zdravje, mirne živce, mirno
spanje, 50 % prihranka na denarju, najboljši
zajutek dosežejo, dobe tudi odrasli, ki pijo
namesto neredilne, razburiljive kave, čaja,
sladni čaj znamka **»Sladin«.** Posebno pripo-
ročljivo za bolnike in slabotne.

Dobiva se v lekarnah, drogerijah in pri
trgovcih Sladni čaj znamka **»Sladin«**, izdelan
po dr. pl. Trnkoczyju se ne sme zamenjati
s sladno kavo. **Tovarniška zaloga pri
lekarnarju pl. Trnkoczy v Ljubljani**
Kranjsko. Po pošti takoj najmanj 5 zavitev
4 K. franko, poštni zavoj s 5 kg vsebine,
15 zavitev, K 10 — franko. Na Dunaju v
lekarnah: Trnkoczy V. Schön-
brunnerstr. 109; III. Raudeckplatz 4;
VIII. Josefstadtterstr. 25; v Gradcu,
Sackstrasse. 4. 3266

STANOVANJE

s tremi sobami v tretjem nadstropju
v **Sodnjiski ulici 4.** se takoj
odda. Več pove **Alojzij Vodnik,**
kamnosek, **Kolodvorska ulica.**

V boljšo ljubljansko hišo se išče dobra kuharica

ki bi morala pomagati tudi pri pranju
perila. Plača dobra. Naslov pove uprav-
ništvo »Slovenca«
pod št. 3481.

Sodnik Josip Janša

Vida Janša roj. Černe

poročena.

Kamnik

5. novembra 1912.

Ljubljana

Tobačna tovarna.

Razglas.

**C. kr. tobačna tovarna v Ljubljani razpisuje za
dobavo pohištva**

na dan **18. novembra 1912** konkurenčno razpravo.

Ponudbe se morajo najkasneje **do 10. ure dopoldne omenjenega
dne c. kr. tobačni tovarni vposlati.**

Popolna vsebina razglaša, katerega se tuuradno lahko upogleda,
nahaja se v uradni »Laibacher Zeitung«.

Ljubljana, dne 28. oktobra 1912.

3468

Izgotovljene obleke

za moške in otroke v veliki izbiri po zmerni ceni v manufakturni trgovini

2934

Ljubljana Pri Škofu **zrav. škofije**

Prostovoljna dražba premičnin.

V **četrtak, 7. t. m.,** se bodo ob 9. uri dopoldne v

hiši na Tržaški cesti štev. 21

na prostovoljni dražbi razprodajale razne premičnine, kakor: sodi, vino,
kis, razna gostilniška oprava, mize, stoli, porcelan itd.

3472

Vinska klet v „Unionu“

se otvori

v torek dne 5. novembra t. l.

Točila se bodo izključno priznana dobra
vina Kranjske deželne vinarske zadruga pod
stalnim nadzorstvom iste. — Cene vinu zelo
nizke. — V kleti se bodo dobivala izvrstna
gorka in mrzla jedila. ::

Za obilen obisk se priporoča

::

„UNION“

3476

Kranjska deželna vinarska zadruga

naznanja, da se v bodoče opuste vinske po-
skušnje, ker se bodo vina imenovane zadruga
v isti priznani kakovosti in isti množini kakor
v poskuševalni kleti točila od torka dne 5. no-
vembra naprej v vinski kleti hotela »Union«.
Vse prijatelje dobre vinske kapljice vabi pod-
pisana zadruga da mnogoštevilno posečajo novo
otvorjeno klet. — Z odličnim spoštovanjem

:: **Kranjska deželna vinarska zadruga**